

Les 18.

Twee opstandingen.

Joh 5:29 “en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, **tot de opstanding ten leven**, wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel”.

De Bijbel leert ons overduidelijk dat **éénmaal alle doden zullen worden opgewekt**. Dit is voor een christen een waarheid van het grootste belang want anders zou het geloof in Christus Jezus zonder enige inhoud zijn.

1 Kor. 15:13-14 “Indien er geen opstanding der doden is, dan is ook Christus niet opgewekt. En indien Christus niet is opgewekt, dan is immers onze prediking zonder inhoud, **en zonder inhoud is ook uw geloof**”.

Wel moeten wij goed onderscheiden dat de Bijbel **niet leert** dat alle gestorvenen op het zelfde moment zullen worden opgewekt, een gedeeltelijke opwekking van de heiligen heeft al plaats gevonden.

Matth. 27:52-53 “en de graven gingen open en vele lichamen der ontslapen heiligen werden opgewekt. En zij gingen uit de graven na zijn opstanding en kwamen in de heilige stad, waar zij aan velen verschenen”.

Twee, andere, opstandingen met verschil in tijd moeten nog komen. Het onderscheid tussen deze twee worden ook wel “**de opstanding ten leven**” en de “**opstanding ten oordeel**” genoemd. Verder ook wel de “**opstanding der rechtvaardigen**” en de “**opstanding der onrechtvaardigen**” genoemd. De bewijzen die daar voor in de Bijbel worden gevonden zijn de volgende:

Joh. 5:28-29 “Verwondert u hierover niet, want de ure komt, **dat allen, die in de graven zijn, naar zijn stem zullen horen**, en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel”.

Als wij zouden denken dat het woord “**ure**” (uur) een gelijktijdige opstanding van de beide groepen zou inhouden kunnen wij daar tegenover stellen dat de “**ure**” van Johannes 5:25 onderhand bijna 2000 jaren geduurd heeft en in verband daarmee ook het woord “**dag**” die nog toekomstig is en soms een tijdsperiode aangeeft:

Joh. 5:25 “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, **de ure komt en is nu**, dat de doden naar de stem van de Zoon van God zullen horen, en die haar horen, zullen leven”.

2 Petr. 2:8 “Doch dit ene mag u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Here is als duizend jaar en duizend jaar als één dag”.

2 Kor. 6:2 “want Hij zegt: ten tijde des welbehagens heb Ik u verhoord en ten dage des heils ben Ik u te hulp gekomen; zie, nú is het de tijd des welbehagens zie, nú is het de dag des heils”.

Joh 8:56 “Uw vader Abraham heeft zich erop verheugd mijn dag te zien en hij heeft die gezien en zich verblijd”.

Met de opmerking: “*Uw vader Abraham heeft zich erop verheugd mijn dag te zien*” bedoeld de Heer Jezus niet dat Abraham die specifieke dag zou zien, of willen zien, en zich daarin zou verheugen. Maar dat Abraham in zijn geloof uitzag naar het moment in de toekomst dat de Verlosser voor Israël zou optreden, de nazaat die hem beloofd was door de Here God. Het woord “*dag*” zal in dit verband moeten worden gezien als het moment dat de belofte aan Abraham vervuld werd.

Luk. 14:13-14 “Maar wanneer gij een gastmaal aanricht, nodig dan bedelaars, misvormden, lammen en blinden. En gij zult zalig zijn, omdat zij niets hebben om u terug te betalen. Want het zal u terugbetaald worden bij de opstanding der rechtvaardigen”.

1 Kor. 15:12 “Indien nu van Christus gepredikt wordt, dat Hij uit de doden is opgewekt, hoe komen sommigen onder u ertoe te zeggen, dat er geen opstanding der doden is?”

1 Kor. 15:22-23 “Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar ieder in zijn eigen rangorde: Christus als eersteling, vervolgens die van Christus zijn bij zijn komst.”

1 Thess. “Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan”.

In **Openbaring 20:4-6** worden over twee opstandingen tegelijkertijd gesproken met de toevoeging van de tijd die tussen de opstandingen van de christenen en de ongelovigen zit:

Openb. 20:4-6 “En ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven; en (ik zag) de zielen van hen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en die noch het beest noch zijn beeld hadden aanbeden en die het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun hand ontvangen hadden; en zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang. **De overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren.** Dit is de eerste opstanding. Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding: over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn en zij zullen met Hem als koningen heersen, [die] duizend jaren”.

Openbaring 20:12-13 beschrijven de tweede opstanding, de “*opstanding ten oordeel*”

Openb. 20:12-13 “En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon, en er werden boeken geopend. En nog een ander boek werd geopend, het (boek) des levens; en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken. En de zee gaf de doden, die in haar waren, en de dood en het dodenrijk gaven de doden, die in hen waren, **en zij werden geoordeeld**, een ieder naar zijn werken”.

De Bijbel laat ons duidelijk zien dat de lichamen van de christenen worden tussen de andere, ongelovige doden vandaan opstaan, “van tussen de doden uit” en ze zullen de Here dan tegemoet gaan in de lucht. Duizend jaren later is er de opstanding ten oordeel, de ongelovigen zullen dan opstaan en hun oordeel ontvangen. Wij moeten goed beseffen dat het hier gaat om de lichamen van de doden. Hun zielen, zonder lichaam, zijn onmiddellijk na de dood in een bewuste situatie van eeuwige vreugde, zegeningen of **wroeging**. Een treffend voorbeeld zien wij dat in de misdadiger die samen met de Heer Jezus gekruisigd werd. Hem werd omdat hij de Heer als Verlosser erkende het Paradijs, de heerlijkheid direct na zijn sterven beloofd”

Luk. 23:43 “En Hij zeide tot hem: Voorwaar, Ik zeg u, **heden** zult gij met Mij in het paradijs zijn”.

Zie verder:

Fil. 1:23 “Indien ik in het vlees blijf leven, betekent dat voor mij werken met vrucht, en wat ik moet kiezen, weet ik niet. Van beide zijden word ik gedrongen: **ik verlang heen te gaan en met Christus te zijn**, want dit is verreweg het beste”.

2 Kor. 5:8 “maar wij zijn vol goede moed en wij begeren te meer ons verblijf in het lichaam te verlaten en bij de Here onze intrek te nemen”.

Luk. 16:22-23 “Het geschiedde, dat de arme stierf en door de engelen gedragen werd in Abrahams schoot. Ook de rijke stierf en hij werd begraven. En toen hij in het dodenrijk zijn ogen opsloeg **onder de pijnigingen**, zag hij Abraham van verre en Lazarus in zijn schoot”.